

[Statsministeren.]

ralt, at man søger at tvinge andre til at indrette sig paa den Maade, som man selv synes er den rigtige. Det er ikke liberalt, at et Monopol eller en Sammenslutning ved at lukke af for Varer, f. Eks. Arbejdskraft, kan paatvinge det øvrige Samfund den Pris, de nu anser for at være hensigtsmæssig. Hvis man vil undgaa Indgreb, maa der være en anden Regulator, Tilbud og Efterspørgsel. Det er den, der er Regulatoren i det liberale Samfund, men ikke det, at Sammenslutninger har Lov til at skruer Prisen op til noget, der intet som helst har med Tilbud og Efterspørgsel at gøre. Det var et lille Kursus i liberal Tankegang, ærede Medlem.

Det er saa hævdet baade af det ærede Medlem Hr. Starcke og det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, at der er givet for faa Oplysninger. Jeg tror ikke, at man ved Behandling af andre lignende Forslag er gaaet ind paa at undersøge og oplyse, hvad det betød i Ører eller Kroner for den enkelte, eller hvilken Indvirkning Prisen vilde have paa Samfundet. Hvad disse Lønforhøjelser gaar ud paa, staar jo i Mæglingforslaget, men hvad de i øvrigt betyder, og hvordan de kan indpasses i den organisationsmæssige Teknik, tror jeg Rigsdagen i Virkeligheden hverken ønsker eller har Mulighed for at se igennem. Derfor er det heller ikke slige Forhandlinger, der har været ført ved Behandlingen af tidligere lignende Love.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen sagde, at det var en utilfredsstillende Ordning, at et Forligsmandsforslag, der ikke gik ud paa en Undersøgelse af, hvad der var rimeligt og ret, men blot søgte at komme igennem ad den Vej, der maaske var mest fremkommelig, blev ophøjet til Lov. Ja, det er en Svaghed. Derfor kan jeg heller ikke afvise det ærede Medlems Kritik, naar han hævder, at dette ikke er ideelt. Det vilde efter min Mening være mere ideelt, hvis man satte Folk, der havde Forstand paa disse Ting, til at gennemdrøfte Sagerne og indstille til Rigsdagen at vedtage et Forslag, ja, formentlig helst selv afgøre det, altsaa en Voldgiftsret. Er det det, det ærede Medlem foretrækker? Naar jeg alligevel har stillet dette Forslag, er det da ogsaa af Hensyn til anden Side, nemlig til Arbejderne, fordi jeg ved eller i hvert Fald har faaet den Opfattelse, at de langt vil foretrække et Mæglingforslags Ophøjelse til Lov frem for en Voldgiftskendelse. Selv synes jeg, at det er forkert, men dét har jeg set bort fra for at vise Arbejderne ogsaa dette Hensyn.

Endelig vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, at Oplysninger om Lønningerne findes, hvad Timelønninger angaar, i Forligsmandens Mæglingforslag, og med Hensyn til Afstemningerne er Forholdet det, at Arbejderne har afgivet 2 751 Nej-Stemmer og 793 Ja-Stemmer. Jeg har ikke haft disse Oplysninger før. Jeg ved ikke, hvorvidt det var Meningen, at de skulde offentliggøres, jeg har ikke anset det for at være saa vigtigt, om der var nogle Stemmer flere eller færre til den ene eller den anden Side, naar Forslaget alligevel ikke er vedtaget; men da det ærede Medlem har sat Pris paa det, har jeg fremskaffet disse Oplysninger og stiller dem herved til det ærede Medlems Raadighed. Men de viser altsaa, at foruden Slagteriarbejdernes Tilidsmænd er der dog omkring 800 Slagteriarbejdere, der gerne vil arbejde paa de Vilkaar, der her er Tale om, hvad de 2 751 imidlertid har hindret dem i. Det viser, hvad Strejke betyder. Det er ikke Frihed at strejke; det er Mulighed for fra et Flertals Side at tvinge et Mindretal og ogsaa at tvinge andre, som er afhængige af det Arbejde, som udføres i et moderne Samfund, hvor de forskellige Hjul griber ind i hinanden.

Det ærede Medlem og vistnok flere ærede Medlemmer har udtalt, men navnlig det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, at vi behandlede andre Grene af Erhvervslivet paa en anden og mere generøs Maade. Dette kan jeg ikke erkende. Som jeg allerede har bemærket, gives der næsten ingen Gren af Samfundslivet af nogen Betydning, hvor man ikke i denne Situation fastsætter Begrænsninger med Hensyn til det, de paa-gældende selv kunde ønske eller selv kunde opnaa, hvis de havde Frihed dertil. Det ærede Medlem talte noget om Ugelønningerne, og hvad han opgav, var, saa vidt jeg ved, ikke ret meget forkert, om det i det hele taget var forkert, men jeg kan betro det ærede Medlem, at der er mange, som vil være med til at betale disse Lønninger, nemlig ved at levere Grise, men som har ikke saa lidt mindre i Indtægt end de, der skal have disse Lønninger.

Det ærede Medlems Sagkundskab med Hensyn til Slagteriernes Driftsmaade og hele Forhold tillægger jeg ikke stor Betydning. Jeg tror, at hans egen Tro til hans Sagkundskab paa dette Omraade er større, end denne i Virkeligheden er. I det hele taget skal jeg sige til det ærede Medlem, at det, jeg var mest betænkelig ved, var, at det ærede Medlem vilde give mig Ansvaret for alle de Fejltagelser, han gjorde. Det er